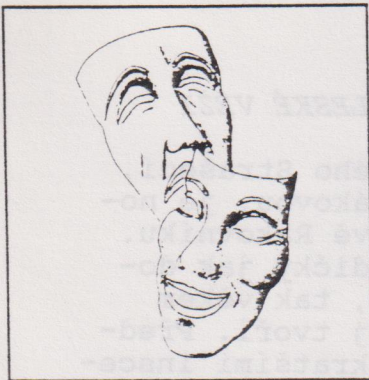

WINTRŮV RAKOVNÍK

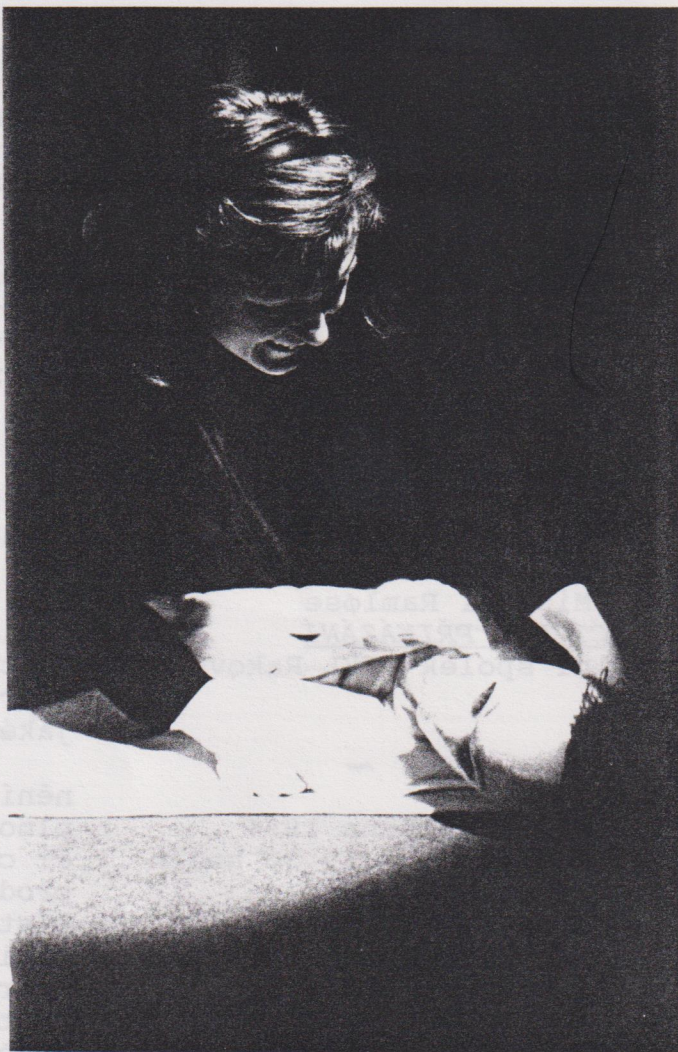
XVIII. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 1994

NEJCHUDŠÍ WINTRŮV RAKOVNÍK ZA CELOU DOBU JEHO EXISTENCE

Tak je nám letos tak trochu smutno. Pouze tři hrající soubory ve středočeském regionu. Kde jsou ty časy, kdy přehlídka probíhala po dva celé víkendy a ještě se nastavovaly čtvrtky? Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let jsme v celé krajské přehlídce mívali i 12 souborů a řada dalších ani neprošla sítí předvýběru.

Letos je tomu skutečně jinak. Předvýběr se uskutečnil stejně jako předešlé roky, ale nových premiér se sešlo v kraji pouze šest. A to ještě problematické úrovně. Slánská scéna a její dětské studio pozvání na přehlídku odmítly a souboru z Kralup se zranila jedna z protagonistek. Jediné tři soubory proto letos absolvují výběrové kolo pro národní přehlídky. Potěšitelné je, že se však objevil jeden nový soubor - dokonce z našeho okresu, z Nového Strašecí. Vedle ostrílených přehlídkových kozáků - Dividýlka a domácího TYLu, tak pomohl k tomu, že mělo vůbec cenu přehlídku organizovat.

*Foto z inscenace M. Ramløse
Čtvrté přikázání.*

Kde jsou příčiny stagnace středočeských souborů? Je to asi hlavně v důsledku změn v našem životním rytmu. Mnoho dříve činných amatérů se dnes věnuje jiné tvořivé činnosti, realizují se jinde, jiní mají své existenční starosti a některé soubory zápasí s problémy kde zkoušet a hlavně za kolik. Také několik tradičních souborů ani svoji činnost po roce 1989 neobnovilo. Zda je to přechodný stav, či se opět snížil počet činných herců a režisérů z ochoty, to nelze ještě dnes posoudit, ale jeden fakt zůstává neoddiskutovatelný. Dnešní doba vyžaduje od amatérských divadelníků daleko větší nároky a oběti, než tomu bylo dříve.

Věřím, že na letošní Wintrův Rakovník nebudeme vzpomínat jen v souvislosti s nejmenším počtem zúčastněných souborů, ale i s pocitem opět hezkého setkání starých přátel, které váže láska k divadlu. Slovy Jarmily Drobné - divadlo pomáhá rozvíjet fantazii, tvořivost, divadlo pomáhá uvědomit si sebe sama na tomto světě.

Jaroslav Kodeš

~~~~~

PROGRAM:

Pátek 18. března 1994
Tylovo divadlo 10.00 hodin
Pierre Henri Cami
NOCI ORGIÍ V NESLESKÉ VĚŽI
KŘÍŽOVÁ VÝPRAVA
Základní umělecká škola
Nové Strašecí

~ ~ ~ ~ ~

Sobota 19. března 1994
Tylovo divadlo 14.00 hodin
Michael Ramløse
ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ
Divadelní spolek TYL Rakovník

~ ~ ~ ~ ~

Sobota 19. března 1994
Tylovo divadlo 19.30 hodin
Ephraim Kishom
ŽIDOVSKÝ POKER
Dividýlko Slaný

ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY
A VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

SLOŽENÍ ODBORNÉ POROTY:

předsedkyně
Jarmila Černíková - Drobná
dramaturg

členové
Svatopluk Skopal - režisér
Milan Strotzer - dramaturg

HODNOCENÍ HER:

NOCI ORGIÍ V NESLESKÉ VĚŽI KŘÍŽOVÁ VÝPRAVA

Soubor ZUŠ z Nového Strašecí, vedený Ivou Dvořákovou, je nováčkem na Wintrově Rakovníku. Je to soubor mladičkový jak dobou svého trvání, tak věkem děvčat, která jej tvoří. Představil se dvěma kratšími inscenacemi, uvedenými v jednom představení.

Ta první byla nastudováním

dvou minikomedií, jež napsal Pierre Henri Cami - Noci orgií v Nesleské věži a Křížové výpravy. Obě minikomédie pracují s nonsensem, přičemž Noci orgií jsou navíc parodií Dumasovy prózy. Soubor vycítil, že pro jejich jevištní ztvárnění je zapotřebí jisté míry nadsázky a jevištní fantazie. Svědčilo o tom nápadité zpracování některých situací a scén, například cenzurovaného obrazu a situace

vhazování hlavních hrdinů do hladomorny v Nocích orgií.

Většímu dopadu inscenace do publika by patrně prospělo méně inscenační a herecké cudnosti, které vede protagonisty hry k jakémusi pravděpodobnému ztvár-

nění obou příběhů, namísto k plnokrevné jevištní skutečnosti či chcete-li, vede více k reprodukci textové předlohy, namísto k její osobité interpretaci. Inscenace potvrdila jednu starou zkušenost, ne-li zákonitost, totiž fakt, že čím ireálnější je textová předloha a její dějová fakta, tím více je zapotřebí reálného hereckého

jednání a dalších prostředků divadelního sdělování.

Druhou inscenací byla divadelní adaptace textů americké básnířky, spisovatelky a dramatici Diany Di Prima, radící se k beat generation a zároveň se z ní svou tvorbou vymykající.

V inscenaci nazvané noční můry, která je spíše text-apealem než čímkoliv jiným, se podařilo sklenout oblouk, vypovídající o pocitu lidí, žijících programově bez základních prostředků, jimiž běžně vládne jejich okolí, o pocitu lidí, které nedostatek přivádí k beznaději a k smrti.

O inscenaci Noční můry v zásadě platí totéž, co o té předchozí. Obě pak by nesporně nabyly většího divadelního účinku, kdyby daleko důsledněji pracovaly se základními kameny režijní práce, zejména s výraznou stavbou dramatických situací a s principem kontrastu. V inscenacích totiž docházelo i k upozadění základních dějových faktů a zvratů. S tím souvisí potřeba pregnantnějšího zpracování významových akcentů, a to nejen v rovině inscenace či jejich jednotlivých dramatických situací. Větší pozornost by bylo třeba věnovat větným důrazům, členění větných celků, ale také nejzákladnějšímu vybavení v mluvním projevu (přízvukům na předložku, artikulaci atd.).

Tím není řečeno, že by děvčata z Nového Strašecí stála na začátku divadelní abecedy. V různé míře ji ta která z nich již prošla. Je to zjeviště patrné, nejvíce u Kateřiny Tornerové. Zbývá už jen ta nekonečná pouť za osvojením jednotlivých písmenek a abecedy jako celku. A protože mladí se učí rychleji než staří, nelze než se nadít dalších divadelních zážitků, zprostředkovaných sympatickým novostrašeckým kolektivem.

Milan Strotzer

~ ~ ~ ~ ~

VÍTE, ŽE ...

... všechna tři letošní soutěžní představení se odehrála v Tylově divadle na jevišti i s diváky.

BEATNICI SE SMYSLEM PRO NONSENS

Osmnácté Wintrovy divadelní hry v Rakovníku otevřel v pátek 18. března soubor Základní umělecké školy v Novém Strašecí. Odehrál dvě představení od Pierre Henri Cami, založené na nesmyslu (nonsensu) a zdramatizované výpovědi beatnické autorky Diane Di Prima. Pět maximálně přirozených holek ze souboru předvedlo, podle poroty (která je zde ostatně proto, aby hledala nedostatky a pomohla souborům odstranit chyby) něco mezi recitací a divadlem. Nehledě na toto hodnocení se výkon Káči Tornerové, Nataši Gáčové, Evy Čandové, Markéty Jahelkové a Ivy Dvořákové publiku líbil snad právě pro svoji přímočarost, ve které mělo přednost herectví srdcem před herectvím hlavou. Fandy divadla potěšil fakt, že se v současné době - tak skoupé na vše, co se dělá jen pro radost - narodil na našem okrese další divadelní soubor.

Po představení jsem požádal vycházející hvězdičky amatérského divadelního nebe na okrese o rozhovor:

Čím to je, že nemáte v souboru žádného kluka a holky musí hrát ženské i mužské role?

Protože všichni odešli. V okamžiku, kdy ti kluci zjistí, že divadlo je také trochu dřina, tak je to přestane bavit. Nebaví je, když se něco opakuje pořád dokola. Nejdéle u nás vydržel jeden kluk asi půl roku. Jak dlouho jako soubor působíte?

V téhle podobě vlastně od června 1993.

Máte zkušenosti s přehlídkami soutěžního typu?

Nemáme - toto je první přehlídka, kde jsme hráli.

Jaké jsou vaše pocity z rakovnického publika?

Jsou jednoznačně smíšené. Na některých lidech bylo vidět, že se baví a na některých, že se nudí. Na publiku bylo znát, že šlo na představení místo vyučovací hodiny.

Máte v plánu nějaké další představení?

Máme v plánu k těm fraškám, co hrajem, přiřadit ještě jednu nebo dvě, aby to vydalo na celovečerní představení.

Kolikrát jste toto představení již hrály?

Hlemýždi se hráli třikrát (Křížová výprava - pozn. redakce), ve dvou dnech třikrát za sebou. Můry (autor Diane Di Prima) se hrály hodněkrát - asi desetkrát. Jezdíme s touto hrou po středních školách do hodin češtiny. Je to v delší podobě. Připravili jsme si k tomu ještě výklad o beatnické generaci.

Děkuji za rozhovor.

Porota po představení na konci hodnocení ústy Jarmily Černíkové nakonec také přiznala, že přes četné nedostatky se jí představení zdálo sympatické a nadšené. Ostatně učený z nebe nespadá a "Wintrovky" snad letos nejsou naposled.

Zaznamenal -h1b-

HODNOCENÍ HRY:

Michael Ramløse ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Rakovnický soubor se uvedl na letošním Wintrovu Rakovníku s chutí a s tvůrčí vynalézavostí interpretovaným představením dánského dramatika a divadelního organizátora Michaela Ramløse "Čtvrté přikázání", hry zdravě a až agitačně burcující.

Textová základna této hry, při její nekonvenční svébytnosti, při faktu určitých prvků rozlomnosti autorova díla v jeho rozporuplnosti a stylové odlišnosti dvou částí hry, nastoluje sugestivně stále živé aktuální otázky vztahů rodičů a dětí, otázky rodičovství a výchovy, otázky tradičních a nezničitelně přežívaných klišé problémů, omylů i poučení.

Režisérovi Jaroslavu Kodešovi se povětšinou daří porozumět autorovi, vystihnout a zvládnout svébytnost stavby této lákavé i zálučné hry a její dějové omezené vývojovosti. Postupuje jakýmisi dá se říci skoky v ději přímo vždy do klíčových - uzlových životních úseků vývoje dítěte. Při interpretování hry by prospělo širší využití humoru a v první části nadlehčení před následnou závažností. Kladem je pak řada dobrých nápadů, četné prvky životadárného zdivadelňování i smysl pro pointování a živé tempo s citlivou gradací. Hra je zahrána s chutí a nadšením všemi herci, i když je citelný rozdíl kvalit a úrovně herectví mezi ženskou částí a pánskou částí souboru.

Představení diváky plně zaujalo a bylo přijato s velkým porozuměním jeho apelu.

Svatopluk Skopal

ZPRAVODAJ WINTROVA RAKOVNÍKA 94
vydává Kulturní centrum v Rakovníku.
Toto jediné číslo vyšlo 19. března 1994.
Redakční kolektiv Jaroslav Kodeš, Jan Švácha a Anna Rollová.
Foto Jiří Chlum.